

CZOŁGAJĄCY SIĘ (3) *part praes act*

o prawdopodobnie jasne (tak w czołgać i Cn); a jasne.

Zawsze sie.

sg n N czołgając(e) sie (1). ◇ pl N subst czołgając(e) sie (1). ◇ A subst czołgając(e) sie (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. czołgać się.

Pełzający; reptilis, reptitius, serpens Cn (3) : Niechay go chwałą niebiośa, Ziemia morze y wżytko czołgaiące sie w nich *TarDuch A7v*; Niechay wywiedzye ziemiá dufze żywiące w nárrodzie swoim/ bydło/ czołgaiące sie robácthwo [*iumenta et reptilia*]/y Beſtyie/ to ieſt gádzinę ziemną według oſob ſwoich *Leop Gen 1/24*.

Wyrażenie: »po ziemi sie czołgający« (4): Daycye ſłuſſną chwałę Pánu nędzne nyebożátká/ Wſytki chrobáctwá po zyemi tu sie czołgájące *LubPs ff3v*.

Cf **CZOŁGAĆ SIĘ**, [**CZOŁGATNY**]

ZZie